

VASEMMISTONARODNIKKILAISUUS JA MARXILAISUUS

Marxilaiset ovat jo monta kertaa tähdentäneet talonpoikain maan vapaata mobilisointia (s.o. ostoa ja myyntiä sekä panttaamista) koskevan kysymyksen merkitystä. Juuri tämän, erikoisen elintärkeän ja käytännöllisen kysymyksen valossa nähdään havainnollisimmin narodnikkiemme pikkuporvarillisuus ja jopa *suoranainen taantumuksellisuus*.

Kaikki narodnikit „Russkoje Bogatstvon” puolikadeteista („sosialikadeteista”, kuten herrat Tshernov, Vihljajev y.m.s. heitä aikoinaan aivan oikein nimittivät) aina „Stoikaja Myslin” „vasemmistolaisimpiin” narodnikkeihin saakka vastustavat talonpoikien maiden, varsinkin osuusmaiden täydellistä mobilisointivapautta.

Marxilaiset taas sanovat *ohjelmassaan* suoraan, että he „*tulevat aina ja ehdottomasti vastustamaan kaikkia yrityksiä pidättää taloudellisen kehityksen kulkua*”.

Venäjän, samoin kuin koko maailman taloudellinen kehitys kulkee maaorjuudesta kapitalismiin ja koneellisen suurkapitalismin kautta sosialismiin.

„Haaveet” „toisenlaisesta” tiestä sosialismiin, ei kapitalismin *edelleen* kehittämisen kautta, ei koneellisen *kapitalistisen* suurtuotannon kautta, ovat Venäjällä ominaisia joko liberaalisille herrastelijoille tahi takapajuisille pikkuisännille (pikkuporvareille). Näissä haaveiluissa, joilla vasemmistonarodnikit tänä päivänäkin turmelevat aivojaan, heijastuu vain pikkuporvariston takapajuisuus (taantumuksellisuus) ja avuttomuus.

Valveutuneet työläiset tulevat kaikkialla maailmassa, muun muassa Venäjälläkin, yhä enemmän vakuuttuneiksi marxilaisuuden oikeellisuudesta, sillä elämä itse osoittaa

heille, että ainoastaan koneellinen suurtuotanto herättää työläisiä, valistaa ja liittää heitä yhteen, luo *objektiiviset* edellytykset *joukkoliikkeelle*.

Kun „Putj Pravdy” toisti yleisesti tunnetun marxilaisen totuuden, että kapitalismi on *edistyksellinen* maaorjuuteen verrattuna *, että kapitalismin kehityksen pidättäminen on mitä järjettömintä, mitä taantumuksellisinta, työtätekeville mitä vahingollisinta utopiaa, niin vasemmistonarodnikki hra N. Rakitnikov („Smelaja Mysl”, № 7) moitti „Putj Pravdy” lehteä „kaikkea muuta kuin kunnioitettavasta tehtävästä — kapitalistisen silmukan kaunistelusta”.

Kas sitä kannattaa harkita jokaisen, jota kiinnostaa marxilaisuus ja yleismaailmallisen työväenliikkeen kokemus!! Sellaisia ihmisiä, jotka tuntevat niin kauhean huonosti marxilaisuutta kuin hra N. Rakitnikov ja vasemmistonarodnikit, tapaa harvoin, ehken vain porvarillisten taloustieteilijäin keskuudessa.

Eikö hra Rakitnikov todellakaan ole lukenut „Pääomaa”, „Filosofian kurjuutta” ja „Kommunistista manifestia”? Ellei hän ole lukenut, niin hänen on turhaa puhuakaan sosialismista, se olisi naurettavaa ajan hukkaamista.

Mutta jos hän on lukenut, niin hänen täytyy tietää, että Marxin *perusaatteena* (perusajatuksena) *kaikissa* hänen teoksissaan, ajatuksena, jonka kaikkien maiden kokemus on Marxin jälkeen vahvistanut, on ajatus kapitalismin *edistyksellisyydestä* maaorjuuteen verrattuna. Tässä mielessä nimenomaan Marx ja kaikki marxilaiset „kaunistelevat” (Rakitnikovin kömpelöä ja tyhmää sanontaa käyttäen) „kapitalistista silmukkaa”!!

Vain anarkistit tahi pikkuporvarit, jotka eivät ymmärrä historiallisen kehityksen ehtoja, saattavat sanoa: samantekevää, onko kysymyksessä maaorjuudellinen vai kapitalistinen silmukka, kumpikin on silmukka!! Se merkitsee, että rajoitutaan *paheksumiseen*, muttei ymmärretä taloudellisen kehityksen *objektiivista* kulkua.

Paheksuminen merkitsee meidän subjektiivista tyytymättömyyttämme. Mutta kehityksen objektiivinen kulku maaorjuudesta kapitalismiin saa aikaan sen, että kaupunkien, rautateiden ja suurtehtaiden kasvun sekä työläisten liikunnan seurauksena *miljoonat* työtätekevät *riistäytyvät irti*

* Ks. tätä osaa, ss. 289—292. *Toim.*

maaorjuudellisesta horroksesta, kapitalismi itse herättää heidät ja liittää yhteen.

Sekä maaorjuus että kapitalismi sortavat työläisiä ja pyrkivät pitämään heitä pimeydessä. Mutta maaorjuus *voi* pitää ja se on *vuosisatoja* pitänyt miljoonia talonpoikia poljettuina (esim. Venäjällä IX:stä XIX:een vuosisataan; Kiinassa vielä useampia vuosisatoja). Kapitalismi sen sijaan *ei voi* pidättää työläisiä paikallaan, horroksissa, poljettuina, pimeydessä.

Maaorjuuden vuosisadat olivat työtätekevien horrostilan vuosisatoja.

Kapitalismin vuosikymmenet ovat herättäneet miljoonia palkkatyöläisiä.

Ellei tätä ymmärretä, herrat vasemmistonarodnikit, niin se merkitsee, ettei ymmärretä kerrassaan mitään sosialismista tahi muutetaan sosialismi objektiivisten edellytysten herättämästä miljoonien taistelusta hyväsydämisen herrasmiehen jaaritteluksi!

Jos puolletaan minkälaista tahansa, vaikkapa vähäisintäkin *vapauden puuttumista* osuusmaiden mobilisoinnin suhteen, niin se merkitsee, että *todellisuudessa* muututaan taantumusmieheksi, maaorjuuden kannattajain apuriksi.

Osuusmaiden mobilisointivapauden rajoitukset *pidättävät* taloudellista kehitystä, *vaikeuttavat* palkkatyöläisten luokan muodostumista, kasvua, heräämistä ja yhteenliittymistä, *huonontavat* sekä työläisten että talonpoikien asemaa, *voimistavat* maaorjuuden kannattajien vaikutusta.

Herrat Peshehonovit ja Rakitnikovit ovat *tosiasiallisesti* juuri näiden „kerrosten” apureita, puoltaessaan talonpoikain maiden mobilisointivapauden rajoittamista.

„Trudovaja Pravda” № 19,
kesäkuun 19 pnä 1914

Julkaistaan
„Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan